

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/230/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201348
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201348.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Demokrati Slovenska (pôvodne Prosperita Slovenska), strana, IČO: 30 797 667, Panská 258/27, Bratislava (pôvodne Gogol'ova 18, Bratislava), právne zast.: JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., 023 05 Nová Bystrica 850, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/012461/2014-11 zo dňa 14.04.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/168/2014-54 zo dňa 11.06.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/168/2014-54 zo dňa 11. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/012461/2014-11 zo dňa 14.04.2014, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva financií č. MF/008659/2014-243 zo dňa 05.02.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3.319,- Eur za porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 85/2005 Z. z.“).

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmané rozhodnutie je vecne a právne správne a správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom. Konštatoval, že z dikcie ustanovenia § 30 ods. 1, ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. nesporne vyplýva, že taxatívne vymedzuje termín predloženia výročnej správy, ako aj jej presné náležitosti. Žalobca nepochybne mal vedomosť o tom, že musí predložiť výročnú správu za rok 2008, pričom tak nekonal, aj keď sa jedná o každoročne

opakujúcu sa povinnosť a túto správu nepredložil ani v dodatočnej lehote, v ktorej mohol nedostatky odstrániť (do 30.06.2009). Predmetnú správu predložil až cca 5 mesiacov po zákonom stanovenom termíne, neúplnú, čím nespĺnil zákonom stanovenú povinnosť.

Súd ďalej konštatoval, že pri ukladaní sankcií boli zohľadnené a splnené zákonné podmienky, pričom správny orgán dostatočným spôsobom posúdil, resp. prihliadol na závažnosť porušenia povinnosti žalobcu, ktorá spočívala v nepredložení výročnej správy za rok 2008 najneskôr do 30.04.2009 v listinnej a elektronickej podobe, čo správne vyhodnotil ako porušenie opakujúcej sa povinnosti vyplývajúcej zo zákona. Túto zákonnú povinnosť žalobca neodstránil ani po písomnej výzve Výboru Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „Výbor NR SR“) v určenom termíne. Ďalej žalovaný správne zhodnotil pri ukladaní sankcií dĺžku trvania protiprávneho stavu, keď žalobca predložil Výboru NR SR predmetnú výročnú správu až dňa 22.09.2009 a to až po oznámení o začatí správneho konania zo dňa 04.08.2009. Z obsahu administratívneho spisu nesporne vyplynulo, že žalobca mal možnosť predložiť predmetnú výročnú správu, resp. odstrániť protiprávny stav tým, že túto predmetnú výročnú správu predloží v lehote, ktorá mu bola určená v písomnej výzve Výboru NR SR dňa 25.05.2009, na ktorú však žalobca nereagoval. Súd konštatoval, že žalovaný správne postupoval podľa ust. § 31 ods. 2 písm. a) zákona č. 85/2005 Z. z., keď žalobcovi za vyššie uvedené protiprávne správanie uložil pokutu vo výške 3.319,- Eur.

K námietke žalobcu o neprimeranej výške uloženej sankcie súd uviedol, že s touto sa nestotožnil. Je nesporné, že žalovaný výšku uloženej pokuty riadne odôvodnil a že pri jej určení vychádzal z úzkej súčinnosti s Výborom NR SR, ako aj zo skutočnosti, že žalobca mal vedomosť o svojej zákonnej - opakujúcej sa povinnosti, ktorú napriek písomnej výzve Výboru NR SR zo dňa 25.05.2009 nespĺnil.

Pre úplnosť súd dodal, že rozhodovanie správnych orgánov vo veciach priestupkov má spĺňať nielen pravidlo správneho konania upravené v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), ale tiež pravidlo stanovené v § 3 ods. 3 Správneho poriadku. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na skutočnosť, že napriek tomu, že žalobca vedel o svojej každoročnej povinnosti, nepredložil výročnú správu za rok 2008 v zákonom stanovenej lehote, a to ani dodatočne.

Žalobca podľa názoru súdu nepreukázal, že by správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom, a že by bol uložením pokuty v uvedenej výške ukrátený na svojich právach. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne správne, preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodil tým, že v ďalšom konaní potom, ako bolo skoršie rozhodnutie žalovaného zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/37/2012, tento nekonal v ďalšom v priebehu správneho konania v súlade s právnym názorom v ňom vyjadreným a svoje rozhodnutie vo vzťahu k uloženiu sankcie v maximálnej výške opätovne riadne nezdôvodnil. Ak si potom pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného prvostupňový súd za daného stavu osvojil správnosť konania žalovaného a podanú žalobu zamietol, konal v rozpore so zásadou účastníka konania dovoliť sa súdnej ochrane a jeho práva prístupu k spravodlivosti.

Z rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového súdu je možné vnímať len ich opätovnú abstraktnosť vo vzťahu k dôvodom prečo mu bola za tvrdené porušenie povinnosti uložená sankcia v maximálnej výške, a ak sa správne orgány odvolávajú na potrebu rovnakého prístupu k politickým stranám, nebol uvedený žiadny obdobný prípad takéhoto postupu aj voči iným politickým stranám.

S prihliadnutím na vyššie uvedené konštatoval, že ako prvostupňový súd, tak aj v správnom konaní žalovaný sa pri rozhodovaní veci právnymi normami a teda ani zásadami konania dôsledne neriadili a aj keď sa vo svojich rozhodnutiach vo vzťahu k základu prejednávanej veci odvolali na správne právne normy, mal zato, že tieto nesprávne vyložili, teda prejednávajúcu vec nesprávne právne posúdili a spôsobil tak nezákonnosť vydaných rozhodnutí. Spôsob a obsah rozhodnutia prejednávanej veci podľa žalobcu

nezodpovedá právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré citoval v texte odvolania (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 114/08, sp. zn. III. ÚS 36/2010, sp. zn. I. ÚS 236/2006, sp. zn. IV. ÚS 434/2010, sp. zn. III. ÚS 72/2010, sp. zn. I. ÚS 241/2007).

Ďalej uviedol, že štátne orgány ako orgány verejnej moci zásadne pochybili pri rozhodovacej činnosti práve v prípade, ak nedokonalosť legislatívy, na ktorú v podaniach poukázal, dáva možnosť túto právnu normu (§ 30 zákona č. 85/2005 Z. z.) vykladať rôzne a kedy je preukázané, že zákon nedáva možnosť práve vybratému - vylosovanému audítovi nepodať správu, ak sa nedohodne s politickou stranou na podmienkach podania auditu. Práve na rozdiel od konštatovania súdu nie je zákonnou povinnosťou politickej strany zabezpečiť si audítora, túto povinnosť plní podľa zákona Slovenská komora audítov (§ 30 ods. 2 písm. a)), preto aj vybratý audítor je podľa názoru žalobcu v právnom vzťahu so Slovenskou komorou audítov.

V prejednávanej veci je preukázané, že už v čase konania pred správnym orgánom práve na nemožnosť splnenia si povinnosti pre nekonanie vylosovaného audítora žalobca poukázal a dovoľával sa nápravy tohto stavu. Preto vo vzťahu k zdôvodneniu rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového súdu možno vytknúť vzhľadom na právnu úpravu a vykonané dokazovanie ich neprípustný formalizmus, pretože jeho argumentácii neposkytli žiaden vecný argument a teda absolútne ignorovali jeho právny názor vo vzťahu k uplatnenému právu a právnemu základu prejednávanej veci.

Mal za to, že preskúmanými rozhodnutiami správnych orgánov, tak ako aj vydaným rozhodnutím prvostupňového súdu došlo k výkladu príslušných právnych noriem ústavne neprijateľným, arbitrárnym spôsobom, čoho dôsledkom je to, že prvostupňový súd mu neposkytol ústavou zaručené právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd podanému odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že podstatou sporu ostáva posúdenie dostatočnosti odôvodnenia uloženej pokuty. Mal za to, že tento nedostatok bol v ďalšom konaní odstránený a žalovaný rozhodol v súlade so zákonom, čo potvrdil aj krajský súd v napadnutom rozhodnutí. Dôvody žalobcu nemajú opodstatnenie, keďže odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok dôvodov, je zrozumiteľné a je z neho zrejmé, prečo správny orgán pristúpil k uloženiu pokuty a to v maximálne možnej výške. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z., strana je povinná vyhotovovať výročnú správu za predchádzajúci kalendárny rok. Výročnú správu za predchádzajúci kalendárny rok predkladá strana Národnej rade Slovenskej republiky každoročne najneskôr do 30. apríla v listinnej a v elektronickej podobe. Výročná správa strany je verejná a možno do nej nahliadnuť, robiť z nej výpis, odpis alebo kópiu v Národnej rade Slovenskej republiky alebo v jej poverenom orgáne. Výročné správy strán zverejní Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky na svojej internetovej stránke na základe rozhodnutia Národnej rady Slovenskej republiky alebo jej povereného orgánu najneskôr do 31. júla kalendárneho roka. Rodné čísla fyzických osôb nie sú súčasťou zverejňovaných ani sprístupňovaných údajov.

Podľa § 30 ods. 2 písm. a/ zákona č. 85/2005 Z. z., výročná správa obsahuje účtovnú závierku za účtovné obdobie overenú audítom určeným Slovenskou komorou audítov žrebovanou zo zoznamu audítov, žrebovanie sa musí uskutočniť najneskôr 28. februára v príslušnom roku za účasti najmenej

dvoch členov príslušného výboru Národnej rady Slovenskej republiky. Komora týchto auditorov vylosuje z auditorov, ktorí pred losovaním prehlásia, že nemajú konflikt záujmov s vykonaním uvedeného auditu v politických stranách.

Podľa § 30 ods. 3 zákona č. 85/2005 Z. z., audítor okrem účtovnej závierky podľa odseku 2 písm. a/ overuje aj súlad výročnej správy s účtovnou závierkou zostavenou za to isté účtovné obdobie a súlad hospodárenia strany s týmto zákonom. Správa audítora o výročnej správe je súčasťou výročnej správy predkladanej stranou Národnej rade Slovenskej republiky.

Podľa § 30 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z., ak výročná správa neobsahuje údaje podľa odseku 2 a správu audítora podľa odseku 3, ak údaje nie sú úplné alebo pravdivé, alebo ak sa z výročnej správy zistí iné porušenie zákona, vyzve Národná rada Slovenskej republiky alebo jej poverený orgán stranu, aby odstránila nedostatky v určenom termíne, najneskôr do 30. júna kalendárneho roka.

Podľa § 31 ods. 2 písm. a/ bod 2 zákona č. 85/2005 Z. z., ministerstvo financií uloží strane pokutu do 3 319 €, ak strana nepredložila Národnej rade Slovenskej republiky výročnú správu podľa § 30.

Podľa § 30 ods. 6 zákona č. 85/2005 Z. z., splnenie alebo nesplnenie povinnosti podľa odseku 1 v rozsahu odsekov 2 a 3 oznámi Národná rada SR alebo jej poverený orgán ministerstvu financií do 31.05. kalendárneho roka. Ak výročná správa podľa oznámenia Národnej rady SR alebo jej povereného orgánu neobsahuje všetky údaje, alebo ak údaje nie sú úplné alebo pravdivé, ministerstvo financií pozastaví vyplatenie príspevku na činnosť a príspevku na mandát až do oznámenia Národnej rady SR alebo jej povereného orgánu o odstránení nedostatkov v určenom termíne. Ak strana neodstráni nedostatky výročnej správy v určenom termíne, poukáže ministerstvo financií strane príspevok na činnosť a príspevok na mandát dodatočne aj za obdobie pozastavenia jeho vyplácania.

V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým prvostupňový súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3.319,- Eur za porušenie povinnosti podľa § 30 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z.z.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis, má odvolací súd za preukázané, že žalobca nepredložil výročnú správu za rok 2008 najneskôr do 30.04.2009 v listinnej a elektronickej podobe. Túto zákonnú povinnosť žalobca neodstránil ani po písomnej výzve Výboru NR SR zo dňa 25.05.2009 v určenom termíne, t.j. do 30.06.2009. Výročná správa za rok 2008 bola doručená Výboru NR SR až dňa 22.09.2009, t. j. cca 5 mesiacov po zákonom stanovenom termíne, až po oznámení o začatí správneho konania zo dňa 04.08.2009. Z obsahu administratívneho spisu nesporne vyplynulo, že žalobca predložil výročnú správu za rok 2008 po zákonom stanovenom termíne a neúplnú, nakoľko táto neobsahovala účtovnú závierku overenú audítorm, správu nezávislého audítora o overení súladu výročnej správy s účtovnou závierkou, správu o preverení súladu o hospodárení politickej strany so zákonom č. 85/2005 Z.z. Žalovaný žalobcovi za vyššie uvedené protiprávne správanie uložil pokutu vo výške 3.319,- Eur za porušenie § 30 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z.

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/37/2012 zo dňa 22.08.2013 bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/93/2010-38 zo dňa 27.04.2012, tak že bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. MF/27302/2009-23 zo dňa 07.12.2009 ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v časti týkajúcej sa výšky pokuty, a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Žalovaný viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v novom prvostupňovom rozhodnutí k uloženej sankcii a k jej výške uviedol, že pri stanovení výšky pokuty postupoval v súčinnosti s Výborom NR SR, ktorý v tomto prípade ako kontrolný orgán vykonáva kontrolu z plnenia povinností každoročne predložiť výročnú správu, ako aj kontrolu dodržiavania jednotlivých náležitostí, ktoré obligatórne výročná správa má podľa zákona obsahovať. Pri určovaní výšky pokuty prihliadol správny orgán na skutočnosť, že napriek tomu, že žalobca vedel o každoročnej povinnosti podľa ust. § 31 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z., ani v zákonom stanovenej lehote výročnú správu nepredložil.

Záverom konštatoval, že: „po posúdení závažnosti- nepredloženie výročnej správy za rok 2008 NS SR najneskôr do 30.04.2009 v listinnej a elektronickej podobe, t. j. porušenie opakujúcej sa povinnosti vyplývajúcej priamo zo zákona (§ 30 ods. 1), neodstránenie vedeného nedostatku ani po písomnej výzve Výboru NS SR (listom zo dňa 25.05.2009) v určenom termíne do 30.06.2009, a dĺžky protiprávneho stavu (od 01.05.2009 do 21.09.2009) - účastník konania predložil NR SR výročnú správu za rok 2008 až dňa 22.09.2009, pričom mal možnosť skrátiť dĺžku trvania protiprávneho stavu a predložiť predmetnú výročnú správu už po písomnej výzve Výboru NR SR zo dňa 25.05.2009, resp. po oznámení o začatí právneho konania zo dňa 04.08.2009, ktoré prevzal dňa 09.08.2009, uložil pokutu vo výške 3319 Eur.“

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uvádza, že v otázke odôvodnenia výšky pokuty sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že výška uloženej sankcie bola dostatočne odôvodnená. Je nepochybné, že ukládanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené. Žalovaný postupoval v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/37/2012 zo dňa 22.08.2013, a výšku uloženej pokuty riadne zdôvodnil.

Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal rozklad, o ktorom bolo rozhodnuté napadnutým rozhodnutím žalovaného zo dňa 14.04.2014. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd poukazuje na to, že správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie, teda ani žalobcom namietané nekonanie audítora v predmetnej veci. K tomu odvolací súd dodáva, že k uzatvoreniu zmluvy s vyžrebovaným audítorm nedošlo zo strany žalobcu z dôvodu, že považoval odmenu za vykonanie auditu určenú audítorm za neprimeranú. Nakoľko je však žalobca v Registri politických strán a politických hnutí zapísaný a nie je v likvidácii, vzťahuje sa naňho povinnosť dodržiavať ustanovenia zákona, bez ohľadu na jeho majetkovú a finančnú situáciu.

Rovnaký prístup k politickým stranám vyplýva priamo zo znenia jednotlivých ustanovení zákona č. 85/2005 Z.z. Predmetný zákon ustanovuje práva a povinnosti pre všetky politické strany zapísané v Registri politických strán a politických hnutí vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Všetky zaregistrované politické strany a hnutia majú povinnosť dodržiavať platné zákony, bez ohľadu na to, akou výškou finančných prostriedkov disponujú, v akom rozsahu vedú účtovníctvo, či vyvíjajú činnosť a či disponujú hnutelným majetkom alebo nehnuteľným majetkom. Z § 31 predmetného zákona vyplýva obligatórna povinnosť uložiť pokutu za porušenie povinností uvedených pod písmenom a) a b) každej politickej strane, a teda aj za porušenie povinnosti predložiť výročnú správu NR SR. Uloženú

pokutu nemožno odpustiť.

Námietku, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil z dôvodu, že správne právne normy nesprávne vyložil, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd nezistil taký výklad a aplikáciu ustanovení zákona č. 85/2005 Z.z., ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti musí odvolací súd zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra chápe nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k meritu veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy na riadne zistené skutočnosti vyplývajúce z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Navyše právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu súd nezistil tak závažné nedostatky právneho posúdenia v merite veci, aby z tohto dôvodu zrušil alebo zmenil napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny.

Záverom odvolací súd dodáva, že z aktuálneho výpisu z Registra politických strán a politických hnutí vyplynulo, že žalobca zmenil svoj názov a sídlo. Aktuálny názov a sídlo žalobcu preto súd uviedol už aj v záhlaví rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.